

[Udenrigsministeren.]

mulighed for. Udetillæggene må altså fastsættes på grundlag af et skøn over, hvad den enkelte stilling kræver af sin udøver, og hvorledes omkostningerne er dér på stedet. Disse udetillæg fastsættes naturligvis ikke af udenrigsministeriet selv; de fastsættes efter indstilling fra det såkaldte udetillægsnævn. Formanden for udetillægsnævnet er en embedsmand fra finansministeriet, og folketingset har selv 4 medlemmer i dette udetillægsnævn. Når indstillingerne er givet, behandles de på normal måde som andre bevillingssager i finansministeriet og i finansudvalget, der skal godkende dem.

Måske kan nogle have fået det indtryk, at danske udsendinge er højere lønnet end udsendinge fra andre lande. Det er naturligvis ikke tilfældet. Vore udsendinge er ikke aflønnet højere end udsendinge fra andre lande; snarere ligger den betaling, de danske udsendte får, i underkanten af den betaling, som deres kolleger fra lande, Danmark naturligt sammenligner sig med, f. eks. Sverige, Holland eller Belgien, modtager.

Der er i udetillægsnævnet enighed om, at den hidtidige fremgangsmåde ved fastsættelsen af udetillægget ikke er fuldt tilfredsstillende, og nævnet har derfor udarbejdet et forslag til en ny metode. Denne nye metode kaldes budgetmetoden og består i en mere systematisk vurdering af, hvad lønnen bør være på hver enkelt post. Materialet hertil opnås ved, at de udsendte tjenestemænd periodisk skal opstille budget over deres virksomhed og de med virksomheden forbundne udgifter. Dette forslag vil nu blive drøftet i udenrigskommissionen, der kan ventes at ville redegøre udførligt herfor i sin betænkning. En nogenlunde tilsvarende metode som den, man nu forbereder at anvende her i landet, er med held anvendt i Sverige.

Jeg skal nu vende mig til de problemer, der er affødt direkte af Blechingbergsagen.

Først vil jeg gøre nogle bemærkninger om disciplinærsager. Sager vedrørende dis-

ciplinære forseelser vil i fremtiden blive behandlet strengere. Tjenesteforseelser af denne art vil ifølge sagens natur altid eller næsten altid være af individuel karakter. Den strengere holdning kan derfor bedst karakteriseres ved, at man udviser større agtsomhed, og at man hurtigere vil gribe ind over for forseelserne, sådan at mindre forseelser, der hver for sig tilsyneladende er forholdsvis små, eller som enkeltvis kan synes undskyldelige, ikke får lov til at danne kæde og derved gradvis undergrave en medarbejders sans for, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert, undergrave den så langt, at risikoen for en forbrydelse gradvis kommer til stede.

Lad mig i denne forbindelse nævne den selvfølgeligelige enkelthed, at der nu af finansministeriet er truffet en sådan ordning, at begæringer over for en tjenestemand om tilbageholdelse af løn til skat eller underholdsbidrag bliver meddelt det pågældende ministerium, hvori den pågældende tjenestemand er ansat.

Man vil med andre ord med større sikkerhed få kendskab til, om en medarbejder har en dårlig privatøkonomi. Erfaringerne har jo vist, at dårlig privatøkonomi er en belastning for den pågældendes pålidelighed, og at denne belastning kan anfægte endog den nationale pålidelighed og i sin yderste konsekvens gøre ham uegnet til tjeneste.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om sikkerhedssystemet; det er et andet område, som har været fremdraget i forbindelse med Blechingbergsagen, og som for udenrigsministeriet har givet anledning til at drage lære.

Danmark er som NATO-land forpligtet til både inden for den civile og den militære sektor at opretholde et system, der omfatter både fysisk og personel sikkerhed. Med fysisk sikkerhed tænkes der f. eks. på sikring af bygninger, lokaler og materiel og opbevaring af klassificerede, d. v. s. hemmelige dokumenter. Med personel sikkerhed tænkes der på sikringen af, at kun personer, hvis forhold, så vidt det er muligt at